

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Zuckerfabrik Jülich AG (tidligere Jülich AG) (sag C-5/06), Saint Louis Sucre SNC (sag C-23/06), Société Sucreries du Marquenterre SA (sag C-24/06), SA des Sucreries de Fontaine Le Dun, Bolbec, Auffray (SAFBA) (sag C-25/06), SA Lesaffre Frères (sag C-26/06), Tereos, der er indtrådt i rettighederne for Sucreries, Distilleries des Hauts de France (sag C-27/06), SA Sucreries & Distilleries de Souppes — Ouvre fils (sag C-28/06), SA Sucreries de Toury et Usines Annexes (sag C-29/06), Tereos (sag C-30/06), Tereos, der er indtrådt i rettighederne for SAS Sucrerie du Littoral Groupe SDHF (sag C-31/06), Cristal Union (sag C-32/06), Sucrerie Bourdon (sag C-33/06), SA Sucrerie de Bourgogne (sag C-34/06), SAS Vermendoise Industries (sag C-35/06) og SA Sucreries et Raffineries d'Erstein (sag C-36/06)

Sagsøgte: Hauptzollamt Aachen (sag C-5/06), Directeur général des douanes et droits indirects og Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers (sagerne C-23/06 — 36/06)

Sagens genstand

Anmodninger om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht Düsseldorf og Tribunal de grande instance de Nanterre — fortolkningen af artikel 15 i Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker (EFT L 178, s. 1) — gyldigheden af artikel 6, stk. 4, i Kommissionens forordning (EF) nr. 314/2002 af 20. februar 2002 om gennemførelsesbestemmelser for kvoteordningen for sukker (EFT L 50, s. 40), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1140/2003 af 27. juni 2003 om ændring i sukkersektoren af forordning (EF) nr. 779/96 om gennemførelsesbestemmelser for så vidt angår meddelelser og forordning (EF) nr. 314/2002 om gennemførelsesbestemmelser for kvoteordningen (EUT L 160, s. 33) — gyldigheden af Kommissionens forordning (EF) nr. 1775/2004 af 14. oktober 2004 om fastsættelse for produktionsåret 2003/2004 af produktionsafgifterne i sukkersektoren (EUT L 316, s. 64) — hensyntagen ved fastsættelsen af det overskud, der kan eksporteres, til hele den samlede eksportmængde af sukker, isoglucose og inulinsirup, mens der ved fastsættelsen af det gennemsnitlige tab pr. ton sukker kun tages hensyn til den mængde, for hvilken der er udbetalt eksportrestitution.

Konklusion

I medfør af artikel 15, stk. 1, litra c), i Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker skal der ved beregningen af det overskud, der kan udføres, fratreges forbruget alle de udførte produktmængder, der er omfattet af denne artikel, uanset om der faktisk er betalt restitutioner eller ej.

Nævnte forordnings artikel 15, stk. 1, litra d), skal fortolkes således, at alle de af denne artikel omfattede udførte produktmængder skal

tages i betragtning ved fastsættelsen af både det overskud, der kan udføres, og det gennemsnitlige tab pr. ton produkt, uanset om der faktisk er betalt restitution eller ej.

Kommissionens forordning (EF) nr. 1762/2003 af 7. oktober 2003 om fastsættelse for produktionsåret 2002/03 af produktionsafgifterne for sukker og Kommissionens forordning (EF) nr. 1775/2004 af 14. oktober 2004 om fastsættelse for produktionsåret 2003/04 af produktionsafgifterne i sukkersektoren er ugyldige.

Gennemgangen af Kommissionens forordning (EF) nr. 1837/2002 af 15. oktober 2002 om fastsættelse for produktionsåret 2001/02 af produktionsafgifterne og koefficienten for tillægsafgiften for sukker har intet frembragt, som kan rejse tvivl om gyldigheden heraf.

(¹) EUT C 74 af 25.3.2006.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 6. maj 2008 — Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-133/06) (¹)

(Annullationssøgsmål — fælles politik på asylområdet — direktiv 2005/85/EF — procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne — sikre oprindelseslande — europæiske sikre tredjelande — fælles minimumsliste — procedurer for vedtagelse og ændring af de fælles minimumsliste — artikel 67, stk. 1, EF og artikel 67, stk. 5, første led, EF — manglende kompetence)

(2008/C 158/04)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Parlamentet (ved H. Duintjer Tebbens, A. Caiola, A. Auersperger Matic og K. Bradley, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. O'Reilly, P. Van Nuffel og J.-F. Pasquier, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Simm, M. Balta og G. Maganza, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Den Franske Republik (ved G. de Bergues og J.-C. Niollet, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af artikel 29, stk. 1 og 2, og artikel 36, stk. 3, i Rådets direktiv 2005/85/EF af 1. december 2005 om minimumsstandarder for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne (EUT L 326, s. 13).

Konklusion

- 1) Artikel 29, stk. 1 og 2, og artikel 36, stk. 3, i Rådets direktiv 2005/85/EF af 1. december 2005 om minimumsstandarder for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne annulleres.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union betaler sagens omkostninger.
- 3) Den Franske Republik og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 108 af 6.5.2006.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 8. maj 2008 — Eurohypo AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-304/06 P) (¹)

(Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 7, stk. 1, litra b) — ordmærket EUROHYPO — absolut registreringshindring — varemærke uden fornødent særpræg)

(2008/C 158/05)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Eurohypo AG (ved Rechtsanwältin C. Rohnke og M. Kloth)

Den anden part i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved G. Schneider og J. Weberndörfer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) den 3. maj 2006 i sag T-439/04, Eurohypo mod KHIM, hvorved Retten frifandt Harmoniseringskontoret for en påstand om annullation af afgørelsen om afslag på registrering af ordmærket »EUROHYPO« for tjenesteydelser i klasse 36 — fornødent

særpræg af et varemærke, som udelukkende består af tegn eller angivelser, der kan betegne en tjenesteydelses egenskaber

Konklusion

- 1) Dommen afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 3. maj 2006, EUROHYPO mod KHIM (EUROHYPO) (sag T-439/04), ophæves, i det omfang De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans fastslog, at Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) ikke havde tilsidesat artikel 7, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 3288/94 af 22. december 1994, da det ved sin afgørelse af 6. august 2004 (sag R 829/2002-4) nægtede at registrere ordkombinationen EUROHYPO som EF-varemærke for tjenesteydelser i klasse 36 i Nicearrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, som revideret og ændret, hvilken klasse svarer til følgende beskrivelse: »[f]inansiell virksomhed, valutærisk virksomhed; ejendomsmaeglervirksomhed; finansielle tjenesteydelser, finansiering [...]«.
- 2) I søgsmålet vedrørende påstanden om annullation af afgørelsen truffet den 6. august 2004 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (sag R 829/2002-4) frifindes Harmoniseringskontoret.
- 3) Eurohypo AG betaler sagens omkostninger i begge instanser.

(¹) EUT C 224 af 16.9.2006.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 8. maj 2008 — Danske Svineproducenter mod Justitsministeriet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vestre Landsret — Danmark)

(Sag C-491/06) (¹)

(Direktiv 91/628/EØF — beskyttelse af dyr under transport — gennemførelse — skøn — husdyr af svinearter — over otte timers transporttid — minimumshøjde for hvert af køretøjets niveauer — lastetæthed)

(2008/C 158/06)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Vestre Landsret